

[Dræbye]

Hr. Sønderby var inde på administrationen af loven. Det er givet, at vi ikke kan lave om på hovedsystemet i naturfredningsloven ved et forslag om ændringer, som omfatter nogle afgrænsede dele, og derfor har vi accepteret det bemyndigelsessystem, som i øvrigt er indlagt i § 43 i naturfredningsloven. Det er ikke, fordi vi ikke generelt meget gerne vil se på bemyndigelsessystemet – der står også i fremsættelsen, at vi er opmærksomme på det problem – men vi har ikke villet lave lovens system om, når vi gik ind på nogle enkelte områder og stillede forslag om ændringer.

Fru Margrete Auken gør opmærksom på, at vi ikke har fået løst problemet omkring de små vandområder. Det er rigtigt. Det er ikke, fordi vi ikke er interesseret i det, men det er, som fru Margrete Auken også gjorde opmærksom på, en lidt sværere håndterlig sag end det arbejde, vi har kunnet lægge i dette lovforslag. Men vi vil meget gerne medvirke til, at man under udvalgsarbejdet også får taget fat i disse ting.

Jeg skal afslutte med endnu en gang at sige tak for de mange positive bemærkninger om de enkeltområder, vi har lagt vægt på at få øget beskyttelsen af: heder, strandenge, kirkeomgivelser og stendiger, og for den sympati, der har været for at finde løsninger vedrørende beskyttelsen. Vi er opmærksomme på, at sådanne løsninger godt kan findes i en større sammenhæng end alene ved konkrete ændringer af naturfredningsloven, og det vil vi meget gerne medvirke til, men det må forudsætte, at også miljøministeren yder sit bidrag til at få denne sammenhæng præsenteret i et arbejdsgrundlag for folketingets miljøudvalg i første del af næste folketings-samling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Fru Margrete Auken stillede mig et direkte spørgsmål om forenkling af naturfredningsloven. Jeg tror, vi alle sammen er interesserede i forenkling af administrationen af den lovgivning, vi laver herinde. Jeg kan sige, at de forenklinger, jeg regner med kommer igennem, først og fremmest skal tilpasse lovgivningen til den udvikling, der har fundet sted siden den sidste lovændring i 1978. Jeg har også et ønske om, at vi sætter ressourcerne ind de steder, hvor det er vigtigst, altså

prioriterer. Jeg kan godt sige, hvad overvejelserne navnlig går på, i hvert tilfælde på enkelte områder. De går på en forenkling og modernisering af administrationen af naturfredningslovens bygge- og beskyttelseslinjer, men det er altså på et foreløbigt stadium, og jeg mener absolut, at der er noget at gøre her.

Må jeg lige sige til hr. Dræbye, at der ikke er noget ønske hos miljøministeren om at forsinke en indsats på dette område. Tværtimod har jeg et ønske om, at vi forstærker indsatsen. Men må jeg sige til hr. Dræbye, at når jeg bad om mere tid til at se på det, så var det bl.a., fordi Møllmannudvalget, som arbejdede med en ændring af naturfredningsloven, ikke var færdigt. Det er det stadig væk ikke, men så vidt jeg er orienteret, står de netop for at afgive betænkning nu, og det vil sige, at vi til efteråret ved noget om, på hvilke områder det bliver nødvendigt at revidere loven. Det bliver altså formodentlig i kapitlet om fortidsminder. Men samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at sådan noget som Washington-konventionen, som jeg nævnte, godt kan nødvendiggøre, at vi ændrer noget vedrørende de udryddelsestruede vilde dyr og planter.

Jeg må gøre hr. Dræbye opmærksom på, at da vi lavede lovændringen i 1978, hvor man bl.a. nedlagde fredningsplanudvalgene, sagde den daværende miljøminister: jeg vil give tilsagn om at få en rapport frem i løbet af nogle år, hvori jeg vil redegøre for erfaringerne med administrationen på det amtskommunale fredningsområde. Jeg kan sige, at for øjeblikket indsamler vi oplysninger herom. Jeg kan ikke sige, hvornår vi er færdige, men vi gør meget for at komme frem til en samlet vurdering af det.

Vedrørende spørgsmålet om de »grønne råd« har hr. Dræbye sikkert læst forslaget fra 1978, hvor de også blev foreslået. Dengang tog folketinget og udvalget afstand fra at indarbejde rådgivende organer for amtskommunerne, da det var et fuldstændig ukendt administrativt område. Man sagde dengang: vi vil ikke formalisere en sådan kontakt mellem amtsrådene og bestemte organisationer. Min generelle holdning er stort set den samme som den, folketingets store flertal gav udtryk for i 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.